

?Pavimentació del carrer Barcelona (1974)

La fotografia és del 15 de maig de 1974, a punt de començar la pavimentació del carrer Barcelona, on es poden observar alguns productors i la màquina formigonera, a punt de començar l'asfaltatge.

Foto: Manolo Sánchez. ACBG

Més avall es veu la barraca dels treballadors, a més d'una caseta d'obres, troncs, amb dos bidons i arbres de fulla caduca. També, cablejats de tub i alguns taulons de fusta. A la dreta del final del carrer Barcelona podem veure dues naus paral·leles que corresponen a dos magatzems pràcticament iguals, separats per una imponent reixa exterior i un gran pati central. Existents des del començament de la Dictadura franquista, es tracta, segons em confirma Francesc Comas, president del Centre d'Estudis del Bages, de dos corrals dels Valentí, tractants de bestiar. Per això, al costat hi ha el passatge Valentí, on n'hi ha més reconvertis en pàrquings. Una Valentí es va casar amb el pagès Alabern del carrer Creu Guixera, cantonada amb Llibertat, i del matrimoni en va sortir Josep Alabern Valentí, actual president de la Fundació Aigües de Manresa, que em certifica que efectivament eren les porqueres del seu oncle Eduard, que van existir fins que va arribar la pesta del porc. Els Valentí eren uns potents propietaris en el seu ram i estaven relacionats comercialment amb diversos comerciants i tractants de l'estat espanyol. Un altre dels Valentí es va casar amb la filla de l'ex-alcalde franquista de Manresa, Josep Moll. Del matrimoni amb la Montserrat en va sorgir Anjo Valentí Moll, president del Club Tennis Manresa des del novembre del 2014. Uns anys després, com encara confirma un rètol a la paret, part del solar va ser ocupat per la botiga comercial de motos, de Toni Marsinyach, nascut a la Colònia Jorba de Calders. Actualment, la major part del terreny forma part de la plaça Bages, remodelada dues vegades en pocs anys. A l'altra banda del carrer Barcelona, ara hi ha diversos edificis nous, a més de comerços i el restaurant Greta-Gogó. A l'actual plaça Bages, encara es pot veure la casa que hauria

d'haver estat ensorrada per resolució judicial. Es tracta d'un edifici conflictiu des del 1999, en època del Tripartit, que taponava l'imponent casa modernista del darrere, obra de l'arquitecte manresà Ignasi Oms. El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va dictar sentència definitiva el 2013 en què va ratificar l'ordre del gener de 2007, quan va anul·lar la llicència de construcció de l'immoble i va ordenar l'enderroc de l'edifici situat al número 1 de la plaça. El seu responsable era l'immobiliari Jordi Cañas, dirigent de Ciudadanos. Malgrat la resolució judicial, finalment es va arribar a un acord i l'edifici continua dempeus.

Pel que fa al fons de la fotografia, s'observa bona part de l'Escorxador municipal. Edifici modernista d'Ignasi Oms i Ponsa, que es va començar a construir el 1906, i es va inaugurar el 21 d'octubre de 1908. Envoltat de diversos pavellons de tres naus, el 1992 es va començar a rehabilitar la central, que el 22 d'abril de 2005 es va inaugurar com a Biblioteca del Campus Universitari. Al costat dels dos magatzems de porqueres, l'edifici amb una sanefa decorativa al capdamunt encara existeix. Darrere i al fons, podem observar la construcció del Centre Hospitalari, encara en obres. Edifici on, com va explicar la historiadora Mireia Vila, en aquesta mateixa secció, «les obres, iniciades el 1968, van avançar amb dificultat a causa d'alguns contratemps financers i de les característiques adverses del terreny». El 20 d'abril de 1971 van funcionar les tres primeres plantes, dedicades a l'atenció d'accidentats de feina o trànsit. Comptava amb 50 llits, 3 sales d'operacions, radiologia, laboratori i capella. El 1972 es va obrir el quart pis i a aquella àrea es van sumar les de rehabilitació, cirurgia general i medicina interna. El 1975 funcionaven les 5 plantes amb 350 llits.